

Tartalomjegyzék

Szerkesztői előszó	3
Igazgatói tájékoztató a 2018/19. tanévről	5
Beszámoló éves tevékenységünkről	10
1. Összejöveteleink	10
2. Kirándulásaink	25
3. Egyéb programjaink	33
Tudósítás érettségi találkozóról	35
Halottainktól búcsúzunk	39

Hagyományos összejöveteleinket

Veszprémben minden hónap első hétfőjén 16 órakor tartjuk
a Lovassy László Gimnáziumban január, július és augusztus kivételével.
Budapesten Lázár Péterné Lechner Ágnes a veszprémi csoporttal kapcsolatot tartó
öregdiák társunk. Elérhetősége: 06/1/325-8509

Aktuális programjainkról tájékozódhat

a Lovassy László Gimnázium honlapján: www.lovassy.hu

A Baráti körbe belépéshez a nyilatkozat a Lovassy gimnázium honlapjáról letölthető.

Baráti körünk támogatását köszönettel fogadjuk
a 11748007-20043544-es számlaszámon.

Szerkesztette: Imre Frigyesné

Információ: imre.frigyes@gmail.com, vagy a 06/70/613-7144-es számon

Veszprém, 2020

Kedves Öregdiák Barátunk, kedves Olvasó!

Hagyományosan minden évben megjelenő füzetünkkel nemcsak az a célunk, hogy számba vegyük egyesületünk életének eseményeit, hanem az is, hogy tájékoztassuk tevékenységünkről azon öregdiák tagtársainkat, akik koruk, élethelyzetük, egészségi állapotuk miatt nem tudnak aktívan részt venni Öregdiák Baráti Körünk életében.

Köszönjük nekik, hogy a fizikai kapcsolat hiánya ellenére is fontosnak érzik az egykori iskolájukkal való kapcsolattartást, hogy figyelemmel kívánják kísérni az ott történeteket. Köszönjük, hogy egyesületi tagságuk évenkénti megújításával támogatják hagyományörző, lovassys identitást erősíteni kívánó tevékenységünket.

Köszönet és hála az élet törvényei szerint egyre fogyatkozó számú volt piarista öregdiáknak az 1986-os alapításért és a csaknem harminc évért. Közülük a legidősebbek hetven év elmúltával is hűségesen őrzik, ápolják az egykori Piarista Gimnázium emlékét. Hálás utódokként minden évben legalább egy rendezvényünket az ő emléküknék szenteljük. Örömmel tapasztaljuk, hogy nem csak fogy, de minden évben gyarapszik is egyesületünk. 2019-ben dr. Reisingerné Dékány Mária, /1959/, Molnárné Rác Erzsébet /1969/, dr. Makra Ernőné Tólos Judit lépett be egyesületünkbe, melynek örvendetes gyarapodása programjaink jó hírének valamint a jubiláns érettségi találkozókön elhangzó tájékoztatónak köszönhető.

Köszönet a Lovassy László Gimnázium igazgatóságának és tantestületének, hogy évtizedek óta országosan is elismert magas színvonalú oktató- és nevelőmunkával szolgálják nemzetünk szellemi gyarapodását. A különböző szempontok alapján összeállított rangsorok előkelő, általában első tíz közötti helyezése a Lovassyé. Ám ennél is fontosabb, hogy a mostaniak szeretnek ide-, a régiek pedig visszajárni. Az élet különböző területein ismert és elismert intézmény- és cégvezetők életszemléletük és emberi kapcsolataik fundamentumaként gondolnak középiskolás éveikre, élményeikre, - olvashatjuk, hallhatjuk nyilatkozataikban. Ezt közvetlenül is megtapasztalhatjuk, hiszen évek óta vendégségbe járunk hozzájuk, ill. vendégségbe hívjuk őket mint első hétfői összejövetelünk valamelyikének előadóját.

Ebben az évben két öregdiák társunk jött hozzánk látogatóba. Az 1982-ben érettségiző Varga Gábor mint dr. Varga Gábor, a Veszprém Megyei Törvényszék Büntetőjogi Kollégiumának vezetője és az 1990-ben érettségizett Tenk Tamás mint dr. Tenk Tamás neonatológus, a Veszprémi Csolnoky Ferenc Kórház koraszülött osztályának főorvosa.

Egy lovassys öregdiákot mint előadót nem kellett vendégségbe hívunk, hiszen néhány éve egyesületünk aktív tagja. A világjáró Kovács Tibor (1972) mexikói és iráni úti beszámolóval örvendeztetett meg minket több száz lebilincselő fotóval gazdagítva élménybeszámolóit. A mexikói két utazásról Fábíán Péter (1973) tudósítását olvashatjuk, iráni útjáról maga Kovács Tibor számol be.

Visszatérő vendégünk volt ebben az esztendőben Porga Gyula polgármester úr is, aki első-sorban a Veszprém Európa Kulturális Fővárosa 2023 programról tájékoztatta a hallgatóságot, majd a város életével kapcsolatos kérdéseinkre, felvetéseinkre reagált.

A szerkesztő örömmel számol be részletesen is májusi különleges programunkról, az első hétfői összejövetelen lezajlott 70 éves érettségi találkozóról. Említés szintjén pedig adventi-karácsonyi együttlétünkről, melynek tartalmas bevezetőjét a 2019. évi lovassy karácsonyi koncert levetítése jelentette, amit jó hangulatú, meghitt szeretetvendégség követett – immár hagyományosan.

Kedves olvasóinkat három jól sikerült közös kirándulásról tájékoztatjuk: Hamvai László (1952) a budapesti, a szerkesztő a vászolyiról és a síófokiról. A hetven éves, már említett találkozó mellett egy 60 és egy 25 évesről adunk közre képes és szöveges beszámolót egy-egy résztvevő öregdiák társunk tollából. Sajnálatos módon több halottunk volt ebben az évben is. Természetesen nem jut el hozzánk minden gyászír, de akikről tudunk, azokról megemlékezünk osztálytársak és/vagy tanítványok nekrológiáit közre adva Halottainktól búcsúznak fejezetünkben.

Hagyományosan a 2020. évre tervezett program ismertetésével zárjuk kiadványunkat azzal a megjegyzéssel, hogy bizonyos körülmények természetesen befolyásolhatják a programok időpontját és tartalmát.

Abban a reményben, hogy baráti körünk tevékenysége felkeltette a kedves Olvasó érdeklődését, szeretettel várjuk hozzánk csatlakozni kívánó öregdiák társainkat hagyományos összejöveteleinkre, a Tájékoztatónkban jelzett 2020. évi programjainkra, melynek aktualitásai a Lovassy László Gimnázium honlapján rendszeresen megjelennek.

a szerkesztő

Igazgatói tájékoztató

Tisztelt Olvasók!

A 2018/2019-es tanévről szóló tudósítást ebben az évben is azzal az örömteli hírral kezdek, hogy az iskolánk a külső mérések alapján továbbra is a magyarországi középiskolák élmezőnyében szerepel. A legjobbiskola.hu portál szerint az összes magyarországi gimnázium között másodszor is az élen végzett. A kiváló eredmény az érettségik, a kompetenciamérés és a felsőoktatási bekerülési mutatóknak köszönhető. Mögötte a kollégák és a diákok együttműködésén alapuló munkavégzés, szülői támogatás található. Nagyon fontos számunkra, hogy a tanulmányi munka mellett a művészeti, sport területen is kiváló teljesítményt nyújtanak diákjaink.

Továbbra is jelentős mértékben támaszkodhattunk a szülők támogatására, a Lovassy Alapítvány a Jövőért Alapítvánnyal, az egyetemi és vállalati partnerekkel történő együttműködésre, valamint európai uniós pályázatokon tanterületi közreműködéssel történő sikeres részvétellel. Jelenleg három pályázatban veszünk részt, ezek az EFOP 3.2.3. Digitális környezet a köznevelésben, az EFOP 3.2.5. Pályaorientáció, kiemelten az MTMI készségek és kompetenciák fejlesztése a köznevelés rendszerében, EFOP 3.2.6. A tanulók képesség-kibontakoztatásának elősegítése a köznevelési intézményekben.

A tanév krónikájához minden évben hozzátartoznak ünnepeink, ünnepségeink. A 2018/2019-es tanévben is változatos formában – színpadi műsorok, iskolarádió, faliújság – emlékeztünk meg nemzeti ünnepeinkről, a diktatúrák és a Holokauszt áldozatairól, az aradi vértanúkról, dr. Brusznay Árpád tanár úrról.

Az 1956-os forradalom évfordulóján az iskolai hagyományápolás – Brusznay mellszobor megkoszorúzása, gyertyás séta a Várbeli emléktáblához – mellett, a 10.A osztályosok Király Viktor tanár úr és Kovács Nóra diák rendezésében a Die Welle című német film színpadi adaptációját mutatták be. A hagyományos iskolai rendezvényeket a Pannon Egyetem Brusznay kutatócsoportjának kiállítása egészítette ki a földszinti zsbongóban.

A téli szünet előtti időszakban újra meglátogatta a tanárgyerekeket, majd a lovassys diákokat is a Mikulás. A legkisebbekhez a 9/NY.D-sek és osztályfőnökük, Pozsgainé Becze Boglárka tanárnő hívta meg. A hagyományos cipősdoboz akció mellett a Lovassy Kamarazenekar Mikulás napi, nagyszüneti zenéléssel lepte meg az érdeklődőket. A karácsonyi koncert után, az utolsó tanítási napon Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde című műve átdolgozásának előadását élvezhettük. A közös munkát, a kiváló alakításokat a 10.D osztálynak, Vonderviszné Kapor Ágnes tanárnőnek, valamint Holubné Szita Zsuzsanna osztályfőnöknek köszönhetjük. Március 15-én a tavalyi év után újra egy igazi fiús előadást láthattunk a 10.C-sektől. Erő, elkötelezettség a szabadság és szerelem mellett, kétségünk sem maradhatott. Az előadás létrehozásában Báder Anikó tanárnő, osztályfőnökként és Asztalos István tanár úr rendezőként vettek részt.

A Holokauszt áldozatainak emléknapjának 10.B osztály Anna Frank naplóját vitte színre, érzékenyen, a közönséget megérintően, nagy sikerrel. Az előadás létrehozásáért köszönet Wenczel Zsuzsanna és dr. Oroszné dr. Takács Katalin tanárnőknek.

Az idei évben sem maradtunk tagozatos jubileum nélkül, a nemzetiségi képzés 25 éve indult a Lovassyban. Ősszel a sokszínű program minden jelenlegi és volt nemzetiségis és nem nemzetiségis diáknak, tanárnak, szülőnek lehetőséget biztosított arra, hogy megismerje a tagozat negyedszázados múltját, jelenét, bepillantást nyerjen a magyarországi németek életébe. A teljesség igénye nélkül: volt fotópályázat, kiállítás, focibajnokság, sütiverseny, kalaptánc bajnokság, nagyszüneti kvíz, kézműves foglalkozások, pályaválasztási beszélgetések, az elmaradhatatlan Sváb bál, fliegerlied flashmob a 10.B-vel a földszinti zsbongóban és természetesen gálaműsor a jelenlegi és volt nemzetiségis diákok részvételével.

A hagyományos diákrendezvényeket ebben az évben nem a Csipetke nyitotta, előtte szeptemberben a Diákönkormányzat ismerkedő délutánt tartott a nyelvi előkészítőöknek. Ezt követte októberben a Csipetke és a Diáknap. Az előzőnek a végén a D-s diákok és osztályfőnökük Pozsgainé Becze Boglárka tanárnő örülhettek a legjobban. A Diáknapon az induló 4 párt közül a legtöbb szavazatot a helyi LMP (Lovassy Munkás Párt) kapta. A győztes párt a tanév során is igen aktív volt, együttműködve a Diákönkormányzattal. Így volt többek között Halloween buli, Mikulás napi közös éneklés, tematikus zenei napok, kultúrest. Az éjszakai röplabdabajnokság mellett az LMP focibajnokságot, Juniálist szervezett. Idén újra megrendezte a VEDIÖK a Veszprémi Középpiskolák Ligát, amelyben 10 iskola mérte össze erejét különböző sportágakban. A Lovassy László Gimnázium az összetett versenyben a 3. helyezést érte el.

A 2018/2019. tanév a Helikonok közötti év volt, de így sem maradtunk művészeti rendezvények, események nélkül. Idén is volt természetesen Alma Mater Gála, amelynek keretében láthattuk a Lovassy Színpad Viszonyok és változások előadását, ami a Regionális Színjátékos Találkozón a zsűritől arany minősítést kapott, a legjobb női szereplő Rajki Boglárka lett és különdíjat kapott Czaun Dóra. A Német Nemzetiségi Kórus fellépett Budapesten a Kongresszusi Központban a Magyarországi Németek Országos Gálaműsorán. Tavasszal a Vetési Albert Gimnázium és a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium kórusait láttuk vendégül, míg májusban egy nyárköszöntő koncert keretében a budapesti Trefort Gimnázium kórusa és táncscsoportjai mutatkoztak be a Lovassyban. A földszinti zsbongóban kiállítást láthattunk az 1944. július 21-i Hitler elleni merényletről. Az utolsó héten az iskolánkba látogatott Dánia Magyarországi Nagykövete, a Nagykövet asszony előadást tartott a diákoknak Dániáról, a dán életéről, a látogatással egy időben kiállítás nyílt a zsbongóban a boldog Dániáról. A lovassys diákok is hozzájárulhattak ahhoz, hogy Veszprém 2023-ban Európa Kulturális Fővárosa legyen. A tornacsarnokban megdöntötték a legtöbb személy által egyszerre, egy időben adott tenyérlenymat magyar rekordját. Az Euronic Rotary Futónapon iskolánk tanulói az eredményes szereplésnek és részvételnek köszönhetően, Janzsó Róbert 11.B osztályos tanuló vezetésével és szervezésében 200.000,- Ft-ot nyertek sporteszközökre.

Eredmények – adatok

Az iskolában a tanulmányi átlag az előző évinél is kissé magasabb 4,44 lett. 89 diákunk kitűnő tanulmányi eredménnyel zárta az évet (15%).

A tavaszi időszakban a végzős diákjaink által tett érettségik teljes átlaga 4,82, a középszintű érettségik átlaga 4,77, míg az emeltszinten vizsgázók még ennél is jobban teljesítettek, az emelt vizsgák átlaga 4,92. A 119 végzős diák közül 72-en (60%) tettek kitűnő érettségit. 2019 szeptemberében 117 tanuló – az érettségizett diákok 98,3 %-a – kezdhetette meg tanulmányait valamely felsőoktatási intézményben Magyarországon vagy külföldön. A külföldi egyetemeken továbbtanulók száma tovább nőtt, a tavalyi évben megközelítette a 16%-ot.

Az iskola által adott legrangosabb elismerést, a Jubileumi Emlékplakettet, kiemelkedő tanulmányi munkájáért és országos szintű versenyeredményéért 7 végzős diák vehette át. A 12.D osztályból Fülöp Dominika Réka, a 12.B osztályból Holicsek Réka, Kálmán Kata Kincső, Reisinger Viktor, Véber Krisztina, a 12.A osztályból Varga Márk és Pituk Gábor. A tantestület döntése értelmében Pituk Gábor kapta a porcelánmanufaktúra által készített Lovassy mellszobrot is, a legkiemelkedőbb eredmények alapján.

Nevelőtestületi jegyzőkönyvi dicséretben részesültek a 2018/2019-es tanévben kötelességüket példamutatóan teljesítő és valamely területen országos eredményt elérő diákok közül Stáhl Laura és Kerekes Sarolta 12.B osztályos tanulók.

Művészeti tevékenységéért, a művészeti munkaközösség javaslata alapján a nevelőtestület elismerésben részesítette Csepely Zsófia, Ruzsiczky Nóra, Kovács Dániel 12.A, Piller Trisztán 12.C, Kiss Antónia, Pajzer Alma Réka 12.D osztályos érettségiző diákokat.

Sporttevékenységéért a nevelőtestület elismerésben részesítette Schütz Annamária Kinga 12.A, Németh Fanni, Réti Anna, Vörös Laura, Strommer Soma 12.B, Kuthi Gábor, Stark Péter Bence 12.C, Györy Réka, Mógor Zsófia 12.D osztályos tanulókat.

2019-ben a Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre Közösségért díját Kedves Máté Őrs 12.D osztályos tanuló kapta a közösség szervezésében és alakításában tanúsított példaértékű pozitív hozzáállásáért, az iskola zenei és sportéletében betöltött szerepéért.

A Vegyeskar mellett tagja volt a Helikoni Ünnepeken arany minősítésű ütőegyüttesnek, iskolai rendezvények rendszeres fellépője volt, zongorázott, gitározott az osztálya Költészet napi ünnepségének egyik főszereplője volt. Kiemelkedően teljesített a röplabda sportágban.

A legrangosabb országos tanulmányi versenyen, az OKTV-n 11 kategóriában 36-an jutottak be a döntőbe. Az ott elért eredményeik a következők:

Szilágyi Bence	12.A	angol nyelv	11. hely
Fülöp Dominika	12.D	angol nyelv	10. hely
Tölgyes Réka	11.B	biológia	19. hely
Horváth Balázs	11.B	biológia	23. hely
Benczik Ákos	11.A	fizika	30. hely
Gelencsér Dávid	11.D	földrajz	12. hely

Pituk Gábor	12.A	informatika	17. hely
Pituk Gábor	12.A	matematika	9. hely
Kovács Dániel	12.A	mozgóképkult.média	3. hely
Gazdig Olivér	11.B	német nyelv	1. hely
Kovács Bence	11.B	német nyelv	2. hely
Mann Lotti	11.B	német nyelv	6. hely
Varga Márk	12.A	német nyelv	10. hely
Véber Krisztina	12.B	német nyelv	17. hely
Kerekes Sarolta	12.B	német nyelv	18. hely
Réti Anna	12.B	német nyelv	24. hely
Holicsek Réka	12.B	német nyelv	26. hely
Lengyel Dorottya	12.B	német nyelv	29. hely
Reisinger Viktor	12.B	német nyelv	30. hely
Stáhl Laura	12.B	német nyelv	31. hely
Kálmán Kata Kincső	12.B	német nyelv	32. hely
Holicsek Réka	12.B	nemz.nyelv és irod.	2. hely
Stáhl Laura	12.B	nemz.nyelv és irod.	4. hely
Kovács Bence	11.B	nemz.nyelv és irod.	5. hely
Kálmán Kata Kincső	12.B	nemz.nyelv és irod.	6. hely
Véber Krisztina	12.B	nemz.nyelv és irod.	8. hely
Brothshul Natália	11.B	nemz.nyelv és irod.	9. hely
Krén Enikő	12.B	nemz.nyelv és irod.	15. hely
Lengyel Dorottya	12.B	nemz.nyelv és irod.	16. hely
Viera Da Silva Jacqueline	12.B	nemz.nyelv és irod.	17. hely
Pásti-Hriczu Andor	12.B	nemz.nyelv és irod.	18. hely
Lennert Lídia Rozália	12.B	nemz.nyelv és irod.	19. hely
Strommer Soma	12.B	nemz.nyelv és irod.	20. hely
Janku Flóra Bereniké	11.D	spanyol nyelv	28. hely
Varga Gábor	11.D	történelem	6. hely
Varga Márk	12.A	történelem	28. hely

Az alsóbb évfolyamosok számára meghirdetett tanulmányi versenyeken számtalan kiemelkedő eredményt értek el a diákok. Ezek részletesen megtalálhatók az iskolai honlapon.

A tanév legkiemelkedőbb diákolimpiai sporteredményei a csapatsportágakban a következők:

Kézilabda Diákolimpia	fiú csapat	4. hely
Röplabda Diákolimpia	fiú csapat	8. hely
Röplabda Diákolimpia	lány csapat	3. hely
Strandröplabda Diákolimpia	lány csapat	5. hely
Torna Diákolimpia	lány csapat	1. hely

Tenisz Diákolimpia	fiú csapat	2. hely
Atlétika Diákolimpia	mezei futás lány	6. hely

Az idei évben is jutalmazták különböző szervezetek az iskolánkban kiemelkedő munkát végző kollégák egy részét. A Magyar Diáksport Szövetség elismerésben részesítette azokat a pedagógusokat, akik kimagasló eredményeket értek el a Diákolimpia versenysorozatban. Iskolánkból Molnárné Bácskai Rita tanárnő kapta a Veszprém Megye Legeredményesebb Testnevelője címet. Dr. Szalainé Tóth Tünde tanárnő a MOL Mester-M díjat vehette át, a díjra a korábbi diákjai jelölték. Kiváló Versenyfelkészítő díjat kapott Nagy Erika tanárnő az OKTV-hez kapcsolódó eredményes és áldozatos tehetséggondozó munkája elismeréseként. A 2018. évben Veszprém megye legeredményesebb női sportolója Mucsy Petra tanárnő lett, aki két Európa-bajnoki címet és egy Világbajnoki címet szerzett a taekwon-do sportágban.

Tisztelt Öregdiákok! Kedves Barátaink!

Naprakész információkhoz juthatnak az iskoláról a folyamatosan frissített, idén megújult honlapunkon - www.lovassy.hu. Kérjük, segítsék az iskolánk munkáját, amennyiben arra lehetőségük van, nyújtsanak anyagi támogatást az iskola „Lovassy Alapítvány a Jövőért” alapítványán keresztül vagy közvetlenül. Továbbra is szeretettel várjuk mindnyájukat a Lovassy László Gimnázium rendezvényeire.

Schultz Zoltán igazgató

Beszámoló éves tevékenységünkről

Összejöveteleink:

FEBRUÁRBAN

Dr. Varga Gábor, a Veszprém Megyei Törvényszék Büntető Kollégiumának elnöke, aki újabb hat évre kapott megbízást Büntető Kollégium vezetésére, tartott érdekes előadást az új büntetőeljárásról. Egy vele készült interjúval idézzük fel az összejevétel tartalmát.

„Júliustól lépett hatályba az új büntetőeljárás törvény, amely alapjaiban változtatja meg a korábbi jogszabályt.

A korábbi, eljárást szabályozó törvény több ponton túlszabályozott volt, és lehetőséget adott a perelhúzásra a felesleges bizonyítási eljárásokkal. A döntéshozók azt várják az új törvénytől, hogy jelentősen felgyorsítja az eljárásokat, ami azért is lényeges, mert továbbra is fontos cél, hogy a büntetés kiszabása a bűnelkövetés után minél hamarabb megtörténjen.

Mi indokolta az új eljárási törvény megalkotását?

– A büntetőjogi reform a büntető törvénykönyv megalkotásával kezdődött, majd a büntetés-végrehajtási törvényvel folytatódott. A folyamatot az új büntetőeljárás törvény (Be.)

tezési be. A korábbi törvényt 1998-ban hozták, azóta több száz ponton módosította a parlament. A most megfogalmazott igények már nem voltak beilleszthetők a törvénybe, ezért alkottak új Be.-t. A júliusban hatályba lépett törvény új intézményeket, alapelveket és szemléletet hoz a büntetőeljárásba, hogy még gyorsabb és hatékonyabb legyen az ítélkezés. A törvényhez számos igazságügy-miniszteri és egyéb rendelet kapcsolódott, melyek júniusban és július elején jelentek meg. A jogszabály részleteit ezek tartalmazzák.

Milyen hosszú idő alatt tudtak felkészülni az igazságszolgáltatásban dolgozók az új szabályozásra?

– A törvény elfogadását széles körű szakmai egyeztetés előzte meg, a jogszabály előkészítését munkabizottság végezte, amelyben bírák, ügyészek, védők is helyet kaptak. A törvényt az Igazságügyi Minisztérium készítette el. Az új Be. elfogadása és hatályba lépése között hosszú idő telt el, hogy megfelelően felkészülhessenek az igazságszolgáltatásban dolgozók. Az országgyűlés tavaly fogadta el a jogszabályt, az idén júliusban lépett hatályba. Az előzőnél részletesebb a mostani szabályozás, 608 helyett 879 paragrafust tartalmaz. A bíróságok nagy segítséget kaptak az Országos Bírósági Hivaltól (OBH) a felkészülésben. A Veszprémi Törvényszéken is munkacsoport alakult, valamint az OBH egyhetes képzést szervezett, ahol azokat a bírákat képezték ki, akik helyben megtartották a képzéseket. Veszprémben szakmai napoknak is témája volt az új Be. valamint más hivatásrendek képviselői, például az ügyvédi kamara, az ügyészség és a rendőrség vezetői is részt vettek a helyi képzéseinken

Melyek a legfontosabb újítások?

– A legnagyobb változás, hogy minden eljárás előkészítő ülésel indul: az új törvény lehetőséget ad arra, hogy a vádlott és védője, valamint az ügyész egyezséget kössön. Ennek feltétele, hogy a vádlott beismerje a bűnösségét, és megállapodjanak egy olyan büntetésben, ami elfogadható a feleknek. Ha ezt a bíróság jóváhagyja, nem kell lefolytatni az eljárást. Eddig akkor is be kellett szerezni minden bizonyítékot, ha a vádlott beismerte tettét a bírósági eljárás előtt. A bírónak most azt kell vizsgálnia, hogy önszántából tett-e beismerő vallomást a vádlott. A változtatás előnye, hogy egy ilyen egyezséggel elkerülhető egy több évig tartó eljárás. Szintén komoly változás, hogy nem kötelező megjelennie a vádlottnak a tárgyaláson, mert az távollétében is megtartható lesz. A Be. egy új kategóriát is létrehoz: a gazdálkodással összefüggő kiemelt bűncselekmények – ilyen például a piramisjáték szervezése – esetén három bíróból álló tanács ítélkezik, és az egyik bírónak polgári-gazdasági szakágban kell dolgoznia. Az eljárásokban korlátozódik az ülnökök részvétele is: csak katonai büntetőeljárásokban, valamint a fiatalkorúak elleni eljárásokban – amennyiben a nyolc évet eléri vagy meghaladja a büntetés felső értéke – vesznek részt a tárgyaláson. Ez a szabály az eljárások gyorsabb befejezését hozhatja magával: például a vörös iszap per elsőfokú eljárásában kétszer is előfordult, hogy ülnökváltás miatt meg kellett ismételni az eljárást, ami hónapokkal hosszabbította meg az eljárást.

Mennyiben alakulnak át a jogorvoslati eljárások?

– Az új Be. lehetőséget ad az ítélet elleni korlátozott fellebbezésre. A vádlott és védője dönthet úgy, hogy csak a büntetés mértéke ellen nyújtanak be fellebbezést. Ez azt is jelenti, hogy korlátozott felül bírálata lehet egy ítéletnek, amely csak arra vonatkozik, amit megfellebbeztek. A törvény a kényszerintézkedésekkel kapcsolatos új szabályt is tartalmaz: az előzetes letartóztatás megnevezése letartóztatás lesz. A módosítás szemléletbeli változással is jár: ez a kényszerintézkedési típus csak akkor jön szóba, ha más hatósági lépés nem alkalmas arra, hogy a szökés és az elrejtőzés veszélyét kiküszöböljék.

A sajtóban nagy visszhangot keltett, hogy ezen túl bírói végzés nélkül is lehallgathatja az állampolgárokat a hatóság. Erre valóban lehetőséget ad az új törvény?

– Nem, az új Be. nem veszélyezteti a polgárok biztonságát, nem ad lehetőséget antidemokratikus visszaélésre. A változás lényege abban áll, hogy míg korábban több ágazati törvény szabályozta ezt a kérdést, most minden ezzel kapcsolatos szabály a büntetőeljárás törvénybe került. Főszabály szerint továbbra is bírói engedélyhez kötött a lehallgatás alkalmazása.

Az új törvényt csak a júliustól indult ügyekben alkalmazzák a bíróságok?

– Nem, alapvetően a folyamatban lévő ügyekben is ezt kell már alkalmazni, azonban vannak olyan részletszabályok, amelyeket csak a július után kezdődő eljárásokban kell használni. Azokban az ügyekben, amelyeket július elseje előtt kítűztek, nem kell előkészítő ülést tartani. A korábbi, eljárást szabályozó törvény több ponton túlszabályozott volt, és lehetőséget adott a perelhúzásra a felesleges bizonyítási eljárásokkal. A döntéshozók azt várják az új törvénytől, hogy jelentősen felgyorsítja az eljárásokat, ami azért is lényeges, mert továbbra is fontos cél, hogy a büntetés kiszabása a bűnelkövetés után minél hamarabb megtörténjen – mondta Varga Gábor bíró.”

ÁPRILISBAN

Kovács Tibor mexikói élménybeszámolóját hallgattuk meg, melyet Fábíán Péter tollából olvashatunk.

Hogy került az utazó ebbe az európai ember számára egzotikus országba?

Tibor családja cserediákként fogadott egy mexikói, zenét tanuló lányt, Robertát Veszprémben négy év időtartamra. Viszonzásul Tibor lánya Mexikóban volt cserediák.

Ennek a kapcsolatnak a hatására kapott kedvet öregdiák társunk az utazáshoz. Hobbija, a nyelvtanulás, a kedvenc, a spanyol nyelv gyakorlása is közrejátszott az úti cél kiválasztásában.

Tibor időrendben számolt be útjairól, én témák szerint foglalom össze Tibor tartalmas, érdekfeszítő, magányosan, ill. a vendéglátó családdal közös utazásairól a tudósítást.

A városok Mexikóban

Mexikó városainak különböző az arculata. Általánosan jellemzőek a nagy parkok, ligetek. Érdekes módon sok helyen láthatók pihenő helyeknek használt szobrok, pl. hatalmas kanapé sárgarézből.

Puerto Vallarta

Természetesen a fővárosban, Ciudad de Méxicóban, magyarul Mexikóvárosban is több ilyen park található. A közös Habsburg-magyar történelemből ismert, hogy I. Miksa néven császárként uralkodott Mexikóban Habsburg Miksa osztrák főherceg. 1867-ben egy felkelés következtében megfosztották trónjától és kivégezték. Négyévi uralkodása nyomait, tevékenységét őrzik az épületek, a parkok, melyeken az amerikai és a spanyol hatás is felfedezhető. Guanajuato, egyetemi város érdekessége a város alatt futó úthálózat, kereszteződésekkel, útelágazásokkal, ezzel tehermentesítve a történelmi városközpontot.

Guanajuato, az egyetemi város

Erre a városra erősebben jellemző a máshol is tapasztalható késő esti szabad élet, sok zenével, táncsal. Kedvelt hangszereik a gitár, a trombita, a templomokban orgonaszó helyett gitárzenekarokat hallhatunk. Jellemző hangszerük még a marimba, hangolt falapokból, rezonáló csövekből épített ütős hangszer.

Más arculatot mutat Torreón, ez a kimondottan ipari város. A város melletti hegyről egy hatalmas „betontenger” képe rajzolódik ki. Gépgyártásuk is nagyon fejlett.

Láthatunk még képeket többek között Querétaro vízvezetékéről, Zacatecas rózsaszínű kőből épített bazilikájáról, San Miguel de Allende hangulatos utcáiról, Guadalajara katedrálisáról, az ezüstműveseiről és meredek, szűk utcáiról híres Taxcoról, illetve Puerto Vallarta óceánparti sétányáról is.

Érdekes a városban a több helyen kikötött (parkoló) lovak képe is. Szintén meglepő, hogy a házak tetején is alakítanak ki helyet a kutyák számára.

A főváros, Mexikóváros a tengerszint felett kétezer méter magasan épült. Levegője egy európai ember számára ritka, oxigénhiányos. Bár magán az előadáson nem hangzott el, de a „szakemberek” ezzel a ritka levegővel magyarázták, hogy 1986-ban „leszerepelt” itt a ma-

gyar labdarúgó válogatott. Ám korábban, 1968-ban az olimpián a 10 magyar aranyéremből 6 ugyanezen a ritka levegőjű szabad téren született, például a labdarúgó csapaté is. Mexikóváros lakosainak száma körülbelül 20 millió, ami az ország lakosságának közel egyötöde.

A főváros sok szép építménye közül a Palacio Nacional, a Nemzeti Palota a mexikói kormány és a gazdasági minisztérium székhelye.

Nemzeti Palota

Az épület egy része látogatható. Ennek az épületnek bemutatásakor mesélt Tibor arról, hogy a mexikói emberek szinte megszokásból, automatikusan a hatalmas nemzeti lobogó árnyékában várokoztak a belépésre, holott novemberben már nincs annyira meleg.

Mexikó őslakossága

Mexikó hallatán rögtön az olmék, a maya, az azték indiánok jutnak eszünkbe. Jelenleg is vannak Mexikóban kisvárosok, falvak az őslakókkal, akik őrzik kultúrájukat. Helyenként a városok parkjaiban, mint „turista látványosság” megjelennek az indiánok, akik jó pénzért, vesszőcsapkodásokkal „leveszik a rontást” a „rászorulókról”.

Mexikó lakosainak több mint 90%-a katolikus vallású, de némely templomot a Vatikán nem ismer el, mert szertartásaik indián elemeket is tartalmaznak. Ezért láthatók olyan templomok, melyeknek külső falai a hagyományoktól eltérve színesre festettek. A magasabb hegyeken, Rióhoz hasonlóan, hatalmas Krisztus szobor áll a város felett. Mexikóban számtalan maya

és azték piramis látható. Tibor a Teotihuacanban található Nap és a közelében található Hold piramisról, valamint a Yucatan-félszigeten levő Palenqueről, Tulumról és Chichén Itzáról vett képeket.

Nap piramis

Hotelek, szállók, vendéglátás

Mexikóban viszonylag megfizethetők a szálláshelyek. A mexikói emberek kedvesek, vendégszeretők, különleges kíváncsisággal veszik körül az európaiakat.

Közlekedés

A tömegközlekedés, a taxi szintén olcsó, így gyakran vette igénybe ezeket a helyközi autóbusz járat mellett. Egy ilyen kirándulása során csodálhatta meg Mexikó híres vulkánját, a nyelvtörőnek is megfelelő nevű Popocatepetlét.

A nagyobb városokat sztrádák kötik össze, kilométereken keresztül nyílegyenes utak folyamatos 150 km/órás sebesség tartásának a lehetőségével.

Maguk a mexikóiak is gyakran veszik igénybe a tömegközlekedési eszközöket. Úgy tervezik meg az útjaikat, hogy a hűvös, éjszakai időjárást használják ki az utazásukhoz.

Közbiztonság

Hosszú időn keresztül Mexikó a drogkereskedelemről, az ehhez kapcsolódó bűnözésről volt ismert. Ez ma már alábbhagyott, azonban a „szerepét” átvette az emberrablás. Ezért óva in-

tették Tibort az utcán való éjszakai tartózkodástól, a kései sétáktól. Ezt sokszor nem sikerült betartania, de ő nem érezte, hogy veszélyben lett volna

Gasztronómia, mezőgazdaság

Európai szemmel nézve az élelmiszerek, az ételek tekintetében van a legnagyobb különbség. A városok piacain sok az általunk ismert és ismeretlen gyümölcs és zöldség. Egyes területeken a szőlőtermelés és a borkészítés jellemző (többnyire francia fajták), például Parras de la Fuente környékén. A zöldség kínálat változatossága szembetűnő.

A kukorica különböző fajtáit is, a fekete színűtől a számunkra természetesen sárgán át a vörös, a kék és lila színűig bezárólag láthattuk a felvételeken.

A paprika húsos és szárított változatait szintén megcsodálhattuk a színpompás piaci képeken. A feldolgozott paprika fogyasztás szempontjából „nagyon erős”, „erősen” és „kevésbé erős” csípős, de európai ember számára még ez utóbbi is nagyon erős.

Utazása során eljutott *Tequilába*. Ez a város Mexikó nemzeti italának a névadója. Ennek az égetett szesznek az előállítását nagyon erős szabályok, törvények védik. Többek között az, hogy csak a Jalisco államban termelt kék agavé cukorban gazdag gumójából készíthető erjesztés után lepárlással, melynek alkohol tartalma elérheti az 55%-ot.

Az óceán „termését,” a halat, rögtön a parton feldarabolják, itt is árusítják magánemberek és szállodák részére is.

Az egyik fotón hatalmas tálakban több tízezer szöcskét mutatott Tibor, melyeket hatalmas hálókka fognak, és a piacon kínálják fel ételként. Előadónk kíváncsiságból megkóstolta ezt a fehérjében gazdag ételt erős paprikával. Elmondása szerint nem tett jót a gyomrának...

Különlegességként megemlítendő, hogy az indiánok portékáikat, a különböző „csodaszereket” az utcán árulják. Mindenesetre a hatalmas területen kiterített áruk szép látványt nyújtottak a vetített képeken.

Óceánok, vizek

Tibor utazásai során elérte a Mexikót érintő mindkét óceánt. A nyugatra lévő Csendes-óceánnál novemberben járt, ahol még akkor is lehetett fürödni, mivel 24 C° volt a víz hőmérséklete. Az ország keleti partját mosó Atlanti-óceánt is megcsodálhatta, mely ottjártakor, Karácsony előtt néhány nappal 26-27 C°-os volt.

Érdekes, tartalmas előadás volt, melytől mindannyian gazdagabbak lettünk.”

MÁJUSBAN

70 éves érettségi találkozón

köszöntötte az 1949-ben érettségiző osztály megjelent tagjait az intézmény igazgatósága nevében kedves szavakkal Pálffy Zoltán igazgatóhelyettes és a baráti kör elnöke, valamint rövid műsorral a gimnázium néhány diákja.

Ennek az évfolyamnak a diákjai hét évet töltöttek a Piarista Gimnáziumban, de már az államosított intézményben érettségiztek.

*Balról jobbra Sebestyén Béla, Holczer István,
Nemes Erzsébet, Zakariás Antal, Varga Miklós*

Ennek az osztálynak volt meghatározó szerepe egyesületünk 1986-os megalakításában. A teljesség igénye nélkül hadd említsek néhány nevet a már eltávozottak közül: Scher József, Borián Árpád, Szathmáry Árpád, Bükky Andor, Mádl Antal, Tuczai Gyula. Köszönet érte élőknak és holtaknak!

Az osztálytársak mozgósítását Hatházy Zoltán és Fehérvári Gyula vállalta magára.

A 70 évet szimbolizáló Rubin Matura lapot vették át a baráti kör elnökétől személyesen a képen látható öregdiákok. Rajtuk kívül távollétében Hatházy József, Endrédi Mózses Gizella,

Ther Antal, Fehérvári Gyula, Lakóné Mihályffy Éva és Rupert György kapta meg a 70 évet szimbolizáló emléklapot.

A jubilánsok megemlékeztek két osztályfőnökükről, aki a piarista érában Kincs Lajos, az államosítás után Mihályi Károly volt - mint „Kincs úrról” és „Keféről”.

Érdekes színfoltja volt az ünnepélyes baráti köri összejövetelnek dr. Varga Miklós előző elnökünk előadása, aki kedvenc témájáról, hobbijáról, a magyarok származásának finnugor eredetét megkérdőjelező elméletről beszélt a 2012-ben elhunyt Kiszely István antropológus professzor nyomán.

Öröm volt látni és hallani, hogy egy csaknem 90 éves ember képes ilyen szellemi teljesítményre. Szeretettel gratuláltunk dr. Varga Miklósnak, ismételten megköszönve az egyesület alapítása érdekében végzett munkáját.

JÚNIUSBAN

Dr. Tenk Tamás

(1990-ben érettségiző öregdiák) neonatológus volt a vendégünk. és tartott nagy érdeklődéssel és aktivitással kísért előadást „Aki korábban érkezett” címmel.

„2019 júniusában, mint volt lovassys diák lehetőséget kaptam, hogy hivatásomról, a koraszülés, koraszülött ellátás jelenlegi helyzetéről tartsak előadást a Veszprémi Lovassy és volt Piarista Gimnázium Baráti Körében. Az ott elhangzottakat foglaltam össze írásban.

Rövid bemutatkozás után alapdefiníciók, statisztikai adatok ismertetésére került sor, majd részletesen kifejtettem a koraszülöttek táplálása, légzéstámogatása, speciális betegségei kapcsán felmerülő szakmai kihívásokat. Osztályunk alapítványának, a Bébi Koraszülött Mentő Alapítvány tevékenységének bemutatásával folytattam előadásomat, végül egy esetbemutatáson keresztül vázoltam fel egy kisbaba és szülei hosszú útját a hazabocsátásig.

Már évszázadokkal ezelőtt, amikor az egészségügy ismeretei, lehetőségei köszönő viszonyban sem voltak a mostanival, rendkívül sok volt koraszülött alkotott az emberiség számára maradandót. Igaz ez a tudomány, az irodalom, a zene, a sport területére is. A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány volt koraszülött neve bizonyítékul: Albert Einstein, Isaac Newton, Mark Twain, Bonaparte Napoleon, Charles Darwin, Anna Pavlova, Winston Churchill vagy a ma élők közül Stevie Wonder és Michael J. Fox. Az ő életben maradásuk sokszor akkor még csodaszámba ment, a mai időkben azonban a fejlett egészségügyi és műszaki ismereteknek köszönhetően a koraszülöttek döntő többsége a fejlett társadalmakban felnevelhető és teljes vagy közel teljes életét élhet. Mégis egyes fejlődő országokban semmit nem tudnak, vagy nem akarnak tenni ezekért a gyermekekért. Mindenki el tudja képzelni, hogy ahol ivóvíz és táplálék sincsen, ott nincs elérhető egészségügyi ellátás sem számukra, ezzel remény sem az optimális túlélésre.

A Földön jelenleg 7,7 milliárd ember él, a világ lakossága évente 60 millióval, naponta 220 ezer fővel bővül. Az évente 140 millió újszülöttből 20 millió koraszülöttként jön a világra, akikből 1 milliót minden évben elveszítünk. Ennek az óriási számnak a csökkentése,

minimalizálása komoly feladatot ró a Föld lakosaira, a világ országainak vezetőire. Közel ennyien halnak meg évente AIDS-ben, maláriában, ennyi befejezett öngyilkosság történi, ennyien veszítik életüket Földünkön közlekedési balesetekben, örölk mégis valamiért több szó esik. Természetesen velük is foglalkozni kell, de a megfelelő egészségügyi ráfordítással a világ koraszülött halálozása emellett legalább felére, harmadára csökkenthető lenne.

Magyarországon évente közel 100 ezer újszülött születik, akik közül körülbelül 7500 újszülött szorult koraszülött intenzív osztályos kezelésre. Őket évtizedek óta megynként létrehozott koraszülött osztályokon látjuk el, a veszprémiben dolgozom én is. A koraszülések frekvenciája az utóbbi 1-2 évtizedben sajnos nem mutat érdemi javulást, minden 11. magyar újszülött változatlanul koraszülöttként jön a világra. Viszont szerencsés módon az elveszített újszülöttek száma az utóbbi negyven évben tizedére csökkent. Jelenleg Magyarországon az országos átlag szerint 1000 gyerekből 996-997 megéli az egyéves életkort. Megyénkben hosszú évek óta az átlagnál jobbkat a mutatók, itt 998-999 ez a számadat, amivel rendszeresen az ország legjobban teljesítő 3-4 megyéje közé tartozunk.

Magyarországon az élve születésnek jelenleg 3 vagylagos törvényi feltétele van: 24. betöltött terhességi hét vagy minimum 500 gramm születési súly vagy születéskor mutatott életjelenység. Ha ezek bármelyike is teljesül függetlenül a másik kettőtől, mindent megteszünk a koraszülött lehetőleg egészséges túléléséért.

Az ő gyógyításuk, ápolásuk során rendkívül sokrétű problémával kell megküzdenünk. Minden szervük éretlen, csak részben vagy egyáltalán nem alkalmas a méhen kívüli életre. Sokszor komoly kihívást jelent a légzés és keringés stabilan tartása, de beteg lehet az idegrendszer, a bélrendszer, a szemük, gyakorlatilag bármely szervrendszerük itt felsorolható lenne. Sokszor hetek, néha hosszú hónapok közös erőfeszítései kellene ahhoz, hogy önállóan táplálkozva, jó általános állapotban hazaadhatók legyenek. A koraszülötteken túl sok súlyfejlődésben elmaradott újszülött, fertőzésekkel vagy fejlődési rendellenességgel született baba is a segítségünkre szorul. Küzdünk a szűkös finanszírozás nyújtotta problémákkal, és sajnos nem egy esetben szociális problémákkal, a hazaadhatóság feltételeinek hiányával is. Az orvos és nővér munkája a mai korra már team-munkává alakult, munkánkat szoptatási tanácsadó, pszichológus, gyógytornászok, konduktorok, zeneterapeuták és a társszakmák közreműködése segítik. Természetesen az optimális gyógyuláshoz elengedhetetlen az édesanya jelenléte, a babák számára az anyatej biztosítása. Nyitott osztályként nálunk a babák 24 órában látogathatók, ingyenes Anyaszálló segíti az édesanyák folyamatos jelenlétének biztosítását. Hazabocsátás után sem engedjük el ápolójaink kezét, követjük fejlődésüket, szervezzük korai fejlesztésüket a Neonatológiai és Fejlődés neurológiai szakrendelés keretében.

Alapítványunk, a Bébi Koraszülött Mentő Alapítvány 2002-ben jött létre hármast célkitűzéssel. Fő feladata az alapítástól és azóta is a területünkön született koraszülöttek, beteg újszülöttek mentése. Ezen tevékenységünket az Országos Mentőszolgálattal együttműködve speciális mentőautóval és szakszeméllyzettel végezzük napi 24 órában, kb. évente 150 szállítással. Büszkén mondhatjuk el, hogy az elmúlt 18 év alatt minden szállított betegünket sikeresen el tudtuk juttatni végleges ellátó helyére. Alapítványunk másodikt célja a megye koraszülött és gyermek intenzív ellátásának támogatása. Az elmúlt években számtalan, a kórházi

gyógyítást segítő gép, eszköz, gyógyszer vásárlásával tudtuk segíteni megyénk legsérülékenyebb betegpopulációjának támogatását. Harmadik feladatunk képzések szervezése, támogatások gyűjtése, ezekből segítjük előző két célunk megvalósulását. Nagyszámú adózó állampolgár, sportszervezet, művészek és néhány nagyvállalat segíti munkánkat adományával, melyet ezúton is tisztelettel köszönünk. Minden bevétel a kis betegek gyógyítását szolgálja, ezekre a jövőben is számítunk!

Osztályunk legkisebb súlyú ápolója 340 gramm születési súlyról lett sikeresen felnevelve, úgy, hogy minden közben jelentkező betegsége Veszprémben kezelhető és meggyógyítható volt. Több mint 4 hónap kórházi ápolás után tudtuk hazaadni szüleihez. Jelenleg már 5 éves, jó egészségi állapotnak örvend, kisöccsével és szüleivel boldog családi életet él!

És hogy mit tehetünk laikusként ezekért a gyermekekért és édesanyáikért? Élünk egészségesen, szüljünk biztonságos kórházi körülmények között, szoptassuk csecsemőnket! Gyermekeinknek adassunk be minden kötelező és választható védőoltást, önkéntes véradással segítsük a betegek gyógyítását! Akinek helyzete engedi, támogassa erkölcsileg és anyagiilag a koraszülött ellátást!”

A vetített képekkel még érdekesebbé, látványossá tett előadást élénk beszélgetés követte. A sorainkban ülő nagymamák személyes élményeiket elmesélve gratuláltak a kórházban dolgozó remek neonatológusoknak országszerte elismert teljesítményéhez.

Büszkék vagyunk arra, hogy a Koraszülött Osztály három „oszlopa”, dr. Szabó Éva, dr. Reiter Éva és dr. Tenk Tamás lovassys diákként őrzi, gondozza az apró kis életkeket – mindannyiunk örömére.

OKTÓBER-NOVEMBERBEN

Kovács Tibor újabb úti beszámolóját élvezhettük Iránról, az európaiak számára kevésbé ismert hatalmas országról.

Középiskolai tanulmányainkból is csak a görög-perzsa háború kapcsán találkoztunk a mai Irán ókori népével, ill. az 1960-70-es évek külföldi híreibe, az erősödő iszlamizáció és a „modern” világ összeütközéseinek politikai eseményeiben.

Ezért is vártuk nagy érdeklődéssel az információkat a mai Irán mindennapjairól egy nyitott szemmel járó európai szemszögéből.

Tapasztalatait az alábbiakban foglalta össze öregdiák társunk 30 nap Iránban, a négy évszak országában címmel.

„Hegyek, Kaszpi-tenger, sivatag, Perzsa-öböl. Nagyvárosok, eldugott hegyi falvak, történelmi helyszínek, mecsetek, bazár, finom ételek, vendégszerető irániak – ez mind Irán.

Ebből próbáltam ízelítőt adni a 2018. őszi, egy hónapos iráni utazásom során szerzett tapasztalatok és az ott készült fotók alapján kedves öregdiák társaimnak 2019. okt. 7-én és nov. 4-én.

Csak a főbb állomásokat említem: Teheránból először északkeletre, az afgán határ felé, Meszhedbe és Neishaburba indultam, majd az Elborz hegységen át visszatérve a Kaszpi-tenger

partvidékét jártam végig. Onnan északnyugatra, az azeri – örmény – török határ közelében levő Tebrizbe vezetett utam, illetve az iraki határ mentén Szanandadzset, Kermanshaht érintve délre, Shushba (Szúza), Shushtarba látogattam. Ezután a Zagrosz hegységen átkelve az ún. klasszikus túra, Kashan, Eszfahan, Yazd, Shiraz következett. Shirazból a Perzsa-öbölhöz, Hormoz szigetére mentem, majd az utolsó néhány napra visszatértem a fővárosba.

Az ország bővelkedik történelmi, kulturális emlékhelyekben, huszonnégy UNESCO világörökségi helyszín található itt. Területén több éghajlati öv is előfordul. Ezt szó szerint a saját bőrömön is tapasztalhattam, amikor egyik nap még Hormozon a november végi 25°C-os tengerben úsztam, és este 28°C volt a repülőtéren, másnap pedig a főváros melletti Tochal hegyen, a 3800 m-en levő síparadicsomba kötélpályán feljutva majd megfagytam a -5°C-ban. Hegyvidéki jellegű, nagyobbrészt fennsík és sivatagos, ennek ellenére természeti szépségek-ből is sok van, de növény- és állatvilága is nagyon gazdag.

Kőolaj- és földgázkészlete jelentős, ipara (kohászat, gépgyártás, textil) fejlett.

Mezőgazdaságuk jól fejlődik (gabonatermesztés, gyümölcs, állattenyésztés).

Etnikailag sokszínű az ország, 51% perzsa, a többiek azeri, kurd, giláni, mazanderáni, türkmén, lur, arab és még jó néhány kisebb etnikai csoportba tartoznak. 99%-uk muszlim, ennek 92%-a síita (államvallás), a kb. 1%-nyi keresztény, zsidó, zoroasztrianus (tűzimádó) szabadon gyakorolhatja vallását.

A lakosság kb. 75 %-a városokban él. A nagyvárosok, különösen Teherán, zsúfoltak, sok az autó és főleg a motor (utóbbi akár a járdán is), gyakoriak a forgalmi dugók. Sok nagy, szépen kiépített, gyönyörűen rendben tartott és tiszta parkjuk van, ahova beszélgetni, piknikezni akár késő este, gyerekekkel is kiülnek. Az arra járó utazót vendégnek tekintik, szívesen kínálják étellel, itallal, gyümölcssel. Az irániak egyébként nagyon barátságosak, ha látják, hogy keresünk valamit, rögtön felajánlják segítségüket, ismerkedés, beszélgetés után meghívnak vacsorára – ilyenben nekem is volt részem. A taxis nem egyszerűen kitesz az úti célnál, hanem meggyőződik róla, valóban megfelel-e a szállás, vagy indul-e autóbusz oda, ahova menni szeretnénk. A fiatalok közül elég sokan beszélnek angolul (de azért néhány perzsa szó nem árt), valamint sok helyen angol nyelvű útbaigazító táblák is vannak.

A közbiztonság kifejezetten jó, a 30 nap alatt a legnagyobb veszélyt a forgalmas úton, különösen a motorosok közötti átkelés jelentette, pedig nem kevés készpénzzel a zsebemben utaztam. Sajnos ki vannak zárva a nemzetközi bankrendszerből, és így a bankkártyáinkat ott nem használhatjuk, dollárt vagy eurót kell vinnünk magunkkal.

Utam során hosteleekben, olcsóbb szállodákban szálltam meg, a fővárosban közel 30, a többi helyen 5-15 dollárnak megfelelő riálért éjszakánként.

Íránban könnyű utazni, nagyobb távolságra kiválóak a belföldi repülőjáratok, pl. egy 950 km-es út 25 dollárba került remek ellátással. Utaztam éjszaka, lehajtható fekhelyes vonattal is, ez 900 km-re teával, üdítővel, vacsorával, filmnézési lehetőséggel 12 dollár volt.

Az ország útjai jó minőségűek, kényelmes autóbuszokkal utazhatunk éjjel és nappal is több száz km-re néhány dollárnyi áron.

Ahova nincs buszjárat, nyugodtan mehetünk taxival – 100 km-re egy magyarországi buszjegy áráért. Magyaráztaként megjegyzem, ott jártamkor egy liter benzin ára átszámítva 22 Ft volt. Teheránban a metróhálózat is jól kiépített és olcsó.

Az iráni konyha remek, az adagok (túl) bőségesek. Utcai árusnál 1, étteremben 1-2 dollárért ehetünk. A kebab a legnépszerűbb, a valóban hosszúszemű, vajás, sáfrányos iráni rizs bárány, csirke vagy halhússal nagyon finom. A gulyás jellegű abgusht, a diós-gránátalmás feszen-dzsán vagy a padlizsános vegetáriánus ételek is nagyon ízlettek. Salátákat, párolt zöldségeket is kínálnak az étel mellé. A fagyaltjuk szintén finom, de a sütemények számomra túl édesnek bizonyultak. Emellett csodálatos gyümölcsök kaphatók – görög- és sárgadinnye, alma, körte, szilva, szőlő, gránátalma, datolyaszilva, narancs és még néhány számunkra ismeretlen is.

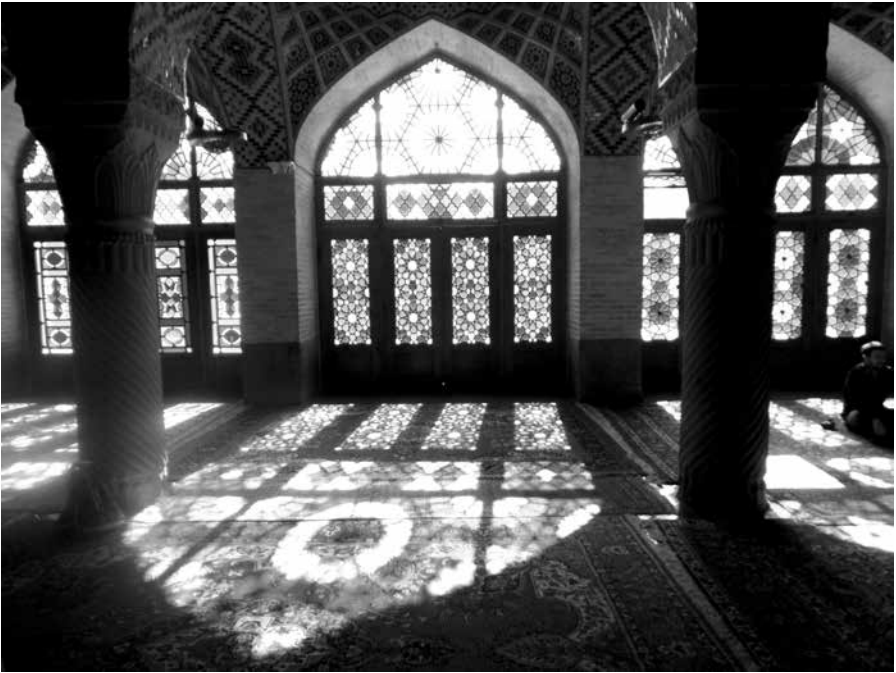
Az italok közül az enyhén sós, hígított joghurt, a dugh volt az egyik kedvencem, ezt minden étkezéshez fogyasztják, de a „csúcs” a frissen préselt gránátalma lé volt, nem tudtam betelni vele.

Mindent összevetve azt hiszem, életem eddigi egyik legérdekesebb, legkülönlegesebb és - bár nem ez a lényeg -, de legolcsóbb utazásában volt részem.

Jó volt újra átélni öregdiák barátaim között.”

Néhány fotó a hangulat megidézésére!

Tudósítások kirándulásainkról

BUDAPESTI KIRÁNDULÁS

2019. április 3-án gyönyörű tavaszi időben indultunk, jól időzítettük a budapesti kirándulást. Kényelmes vasúti kocsikban, jó hangulatú rövid utazás után először a Nemzeti Múzeumba a Seuso-kincsek megtekintésére.

„A késői római császárok egyik legjelentősebb kincslelete, a Seuso-kincs, a tavalyi parlamenti bemutatóját és féléves vidéki vándorkiállítását követően 2018. június 27-től ismét Budapesten látható, a kincs végleges őrzési helyén, a Magyar Nemzeti Múzeumban.

A Seuso-kincs ma ismert 14 ezüstedénye és az elrejtésükre használt rézűst a római császárok késői szakaszából fennmaradt, lakoma- és tisztálkodó készleteket tartalmazó kincsleletek között a legértékesebbnek számít. Ezüstedényei saját műfajukban koruk művészetének csúcsműveinek voltak, ábrázolásaik jól illeszkedtek a kor arisztokratikus művészetének képi világába. Az ezüstedények egykori tulajdonosaik személyiségét és társadalomban elfoglalt helyzetét is tükrözik. A kincs névadó tálján nemcsak az edény tulajdonosának, Seusonak a neve olvasható, hanem az ábrázolt vadász- és piknikjelenetek egyik feliratából azt is megtudjuk, hogy villája és birtoka a Pelso, azaz a Balaton közelében feküdt. Az edényeket díszítő görög mitológiai történetek a szerelem és a vadászat témáját járják körül, üzenetüket, erkölcsi tanulságukat csak a művelt elit tagjai tudták értelmezni. A kincs illatszerek dobozának domborművei az elit nagyszonyainak életébe engednek betekintést, akik elsősorban Aphroditéhoz hasonlított szépségükkel emelték férjük háztartásának fényét.

A lelet hazai és nemzetközi ismertségét nemcsak kiemelkedő művészi kvalitásának, hanem krimibe illő történetének is köszönheti.

A kincset az 1970-es években találták meg a Balatonhoz közeli Kőszárhegy környékén. Miután megtalálójának szerencséje az életébe került, a kincsnek egy időre nyoma veszett, majd a nemzetközi műkincspiacon bukkant fel. Egy angol befektetőcsoport vásárolta meg 15 darabját, de a hamis eredetpapírok miatt nem tudták értékesíteni a leletet. Perek, botrányok és árverési kudarcok kísérték az elmúlt negyedévszázados történetét. A magyar államnak végül sikerült megállapodnia az angol birtokosokkal és kompenzációs díj fejében két részletben, 2014-ben és 2017-ben a kincs mind a 15 jelenleg ismert darabja visszakerült Magyarországra. A kincslelet – hazakerüléséig - mind a tudományos kutatás, mind a nagyközönség elől el volt zárva. 2017 nyarán az Országházban, majd a Magyar Nemzeti Múzeum hat vidéki helyszínt érintő vándorkiállításán lehetett először együtt megtekinteni mind a 14 ezüstedényt. A Magyar Nemzeti Múzeum, valamint Székesfehérvár, Zalaegerszeg, Kaposvár, Kecskemét, Miskolc és Nyíregyháza példa nélküli vállalkozásba fogott, amikor rekordidő alatt létrehozta és megszervezte a Seuso-kiállítást, kiadványokat jelentett meg, programokat hirdetett, ajándéktárgyakat készített. Ennek köszönhetően több mint 140 ezer látogatóhoz juthatott el úgy egy magas színvonalú, különleges értékeket bemutató kiállítás, hogy lakóhelyüktől nem kellett messzire utazniuk.

A vándorkiállítás 2018. június 26-án a Magyar Nemzeti Múzeumban megnyíló tárlatának újdonsága, hogy az ezüstedények mellett az a rézüst is látható lesz, amelyben a kincsleletet egykor elrejtették. Az ezüstedények pedig már összeillesztve, eredeti szépségükben várják a látogatókat. Néhány hónap múlva a Seuso-kincs a múzeum József nádor-terméből átkerül állandó kiállításának termeibe, ahol a korszak más, pannóniai lelőhelyű luxustárgyai és a kőszárhegyi ezüstállvány kíséretében lehet újra megcsodálni őket.”

A kiállított mives ezüst-kollekció 68,5 kg, értéke felbecsülhetetlen! Díszítésük a római görög műveltségre utaló képi ábrázolás, vadászat, lakomák, mitológiai történetek láthatók az edényeken, a tálakon, kancsókön.

A Nemzeti Múzeumban még megtekintettük a koronázási palástot, mivel a Parlament látogatás alkalmával a koronázási jelvényeket is készültünk megnézni a kupola teremben, és szeretünk volna együtt tudni az összes koronázási jelvényt.

A Nemzeti Múzeum melletti Építész pincében, amelynek az Almási palota ad otthont, megébedeltünk. Már „törzshelyünként” térünk be ide, majd minden pesti kirándulásunk gasztronómiai helyszíne.

A jó hangulatú ebéd után következett a nap fénypontja, az Országház!

A megújult Kossuth tér és környezete nagyon jó benyomást tett mindannyiunkra.

A látogató központ kialakítása (elrejtése) igazi profi tervezőre vall. A szervezés, a gyors eligazítás mind-mind dicséretet érdemel!

Itt várt és köszöntött minket országgyűlési képviselőnk, Óvádi Péter, akinek a vendégei voltunk ezen alkalommal.

Szakszerű vezetéssel néztük meg a látogatható helyeket.

Bejártuk a gyönyörű épület fontosabb részeit, a fő lépcsőházat, a kupolacsarnokot, ahol találkozhattunk a koronával, az országmával, a jogarral, így lett teljes a koronázási jelvények „kollekcója”.

Betekintettünk az ülésterembe és a Vadászterembe. Megcsodáltuk a gazdag arany díszítéseket, a különleges berendezési tárgyakat, szobrokat, faburkolatokat, a színes, festett ablakokat, amelyek mind-mind a századfordulós magyar mesteremberek tehetségét/munkáját dicsérik.

A Vadászteremben

Egy kis történelem: A magyar országgyűléseket a 18. és 19. században Pozsony városában tartották. A kiegyezés után nagy erővel tört fel az akarat, hogy az országgyűlések Pesten legyenek. Az elhatározást tett követte, kiírták a pályázatot, amelyen neves építészek vettek részt. Steindl Imre gótikus, eklektikus stílusú tervével győzött, és 1885-ben az Ő irányításával kezdtek meg az építkezést. Az épület avatására 1894-ben került sor.

Első országgyűlést 1896-ban tartották az új épületben. A nagy mű teljes befejezése azonban 1904-ig váratott magára.

Akkor ez volt a világ 3. legnagyobb parlamentje. Olyan világhírű művészek/mesterek dolgoztak rajta, mint Munkácsi Mihály, Stróbl Alajos, Roth Miksa.

Az idő vasfoga ezt az épületet sem kímélte, elsősorban a II. világháború alatt érte kár.

A legutóbbi restaurálás 21 évig tartott, nemrég megújult a Kossuth tér, régi szobrait is visszakapta. A mai látogatók, a rengeteg magyar és külföldi turista régi-új köntösében csodálhatja meg. 1987-től gyönyörű Országházunk a világörökség része.

VÁSZOLYI PIKNIK

Az 1953-ban érettségiző öregdiák társunk, Szőnyeg János meghívására és az ott már megfordulók élményei nyomán, javaslatára választottuk ezt a Balaton-felvidéki kis falut úti célként, nyári szabadtéri programként. János bátyánk monográfiát írt szülőfalujáról, szőleje-pincéje van a vászolyi domboldalon.

Kirándulásunk előzményeként Sigmond Pistával és Farkas Bélával „terepszemlére” autóztunk Vászolyra. Megnéztük a Polgármesteri Hivatal udvarát is, ahol 40-50 fős társaság számára főzési, étkezési lehetőséget ajánlott fel kedves házigazdaként a polgármester úr. Megköszönve éltünk is a remek lehetőséggel.

Vendéglátónk, Szőnyeg János

A vászolyi csapat

Megköszönve a vendéglátó Szönyeg család kedvességét, figyelmességét, Szönyeg János Vászolyról szóló monográfiájából közlünk egy rövid részletet.

„Községünk nevének eredetével kapcsolatban többen, a keresztény hit Bizáncból kiinduló terjeszkedésének nyomát vélik felfedezni Vászoly nevében. Ugyanis Nagy Szent Vazul köznépgörög névformája Vasziileiosz, szerintük innen származhat a Vazul /Vászoly név. Tény, hogy a keleti egyház – Géza nagyfejedelem feleségének, Saroltnak hatására – jelen volt az országban. Az István király által alapított Veszprém-völgyi apácamonostor alapítólevele görög nyelvű, melyet István király a veszprémi Séd partján 1020 körül alapított Imre herceg bizánci felesége, valamint kísérete részére. Ezek alapján miért ne használhattak volna a magyarok is a keleti egyházban meghonosodott neveket, mint pl. Vazult, és miért ne nevezhették volna Taksony nagyfejedelem unokáját Vazulnak?

A fentieket figyelembe véve vajon igaz-e, hogy községük neve a Turul nemzetségből való Vazul hercegtől származik?

A törzsek elhelyezkedése a Kárpát-medencében hadi szempontoknak megfelelő tervszerűséggel történt. A megszállt terület szívéét, a Duna partján elterülő későbbi Fejér megyét, Pest, Pilis, Veszprém és Tolna megyék szomszédos vidékeivel a fejedelmi törzs foglalta el. Ha ezt

alapnak tekintjük, akkor Árpád – első nagyfejedelem – után Taksony volt az ötödik nagyfejedelem, és nem lehet kizárni, hogy unokájának: Vazulnak szálláshelye volt ez a terület (Talán épp a Nagyvár-tető földvére).

Egy 1082-ben kelt oklevél szerint a veszprémi egyháznak volt ezen a vidéken birtoka. Felsorolja a birtokon levő falukat, közöttük Vászolyt is, ahol az egyháznak négy jobbágya, 28 harangozója (akik bizonyos sorrend szerint Veszprémben a harangozói tisztséget látták el), hat szakácsa, nyolc prépostsági inasa és több szolgálója van.

István király, miután Imre herceg meghalt – utódlás szempontjából – unokatestvérének: Vazulnak is felajánlotta a trónt, azzal a feltétellel, hogy keresztény hitre tér. Vazul nem tért át a keresztény hitre, hanem az ősmagyar istenhit követője maradt, mint Koppány.

A középkori Vászoly falu templomát „Szent Kereszt egyház” néven egy 1230-as oklevél említi. A templom maradványa: néhány falrészlet a Szentegyház-dűlőben ma is látható, és a falu is – nagy valószínűséggel – a templom körül helyezkedett el. Ezt a feltételezést az is igazolja, hogy a templomromtól délre, kb. 500 m-re fekvő területet „Laakal”-nak, azaz (Lóakol) hívják, ahol a lovakat a település közelében tartották. A templom nagyságából ítélve kis lélekszámú település lehetett, amit dr. Pákay Zsolt munkája is igazol, mely szerint a török hódoltság kezdetén, 1631-ben mindössze 15 adófizetője volt a településnek.

Vászoly a Veszprémi Káptalan* egyik ősi birtoka volt. 1174-ben, egy magánvégrendelet alapján Vászoly a veszprémi Szent Mihály egyháznak birtokába került. Egy 1305-ben keletkezett okirat pedig a veszprémi káptalan vászolyi gazdatisztjéről ad hírt

Később más tulajdonosok, (földesurak) is osztottak a község területén: a tihanyi és bakonybéli bencések voltak részbirtokosok a veszprémi káptalan mellett...

A török hódoltság idején Vászoly a kettős adózás területéhez tartozott, ami azt jelentette, hogy adóznia kellett a töröknek és a királynak egyaránt. Ezért adóbehajtás címén a portyázó török csapatok többször lecsaptak a Balaton-felvidéki falvakra, így Vászolyra is.

1531-ben és 1548-ban a települést a törökök felégették. 1531-ben a dikátor (adószedő) csak felprédált üres és szegény telkeket talált a faluban. Ezt követően 1563-ban, 1613-ban, 1629-ben és 1632-ben a falu a töröknek is adózott. 1660-ban újra lecsaptak a már szinte elnéptelenedett falura, és ez után nem maradt élő ember a településen. Az 1960-as évek elején, helyi amatőr „régészek” kitakarították a templomrom belsejét, ahol sok emberi csontvázat, közöttük gyermekkoponyákat is találtak. Ez arra utalhat, hogy a lakosság az 1660-as támadáskor a templomban keresett menedéket a török elől, de azok azt rájuk gyűjthették, és valamennyien ott lelték halálukat. Szájhagyomány szerint a templom harangját/harangjait egy közeli kútba rejtették el. Sajnos, azóta sem kerültek elő.

Újra telepítés

A török hódoltság után az elnéptelenedett, Zala- és Veszprém vármegye településeit szinte a semmiből kellett megteremteni. Az időközben szintén lakatlanná vált Vászoly egy 17. századi dika-jegyzékben (dézsmá, adó jegyzék) még pusztaként szerepel, csakúgy, mint az 1658. június 8-án Bárány Tamás főszolgabíró által a vármegye megbízásából készített módosított összeírásban

A falu sikeres újratelepítése – többszöri próbálkozás után – 1689-ben indult meg, 1689. jún. 20. a pusztá telepítő levelének kelte. A földesúr, a Veszprémi Káptalan, hogy serkentse a betelepülést, a hegyvámot a beköltözőknek egy időre elengedte. A pusztá területekre történő betelepítések a patak völgyekbe vagy azok közvetlen közelébe irányultak, és megkezdődött a szőlőterületek újbóli művelésbe vonása, hiszen a vidék mezőgazdaságának fő pillére a szántó-földi művelésen és az állattartáson túlmenően mindig is a szőlő- és bortermelés volt.”

HAJÓKIRÁNDULÁS SIÓFOKRA

Kellemes őszi napot sikerült hajókirándulásra választani.

Balatonfüredről Siófokra tartva parttól távolodva gyönyörködhattünk az északi part semmivel össze nem hasonlítható szépségében. Szinte valamennyien egyetértettünk abban, hogy azért érdemes a Balaton déli partjára kirándulni, mert onnan a legszebbek a Balaton-felvidék hegyei, lankái, dombok között megbúvó kis települései felkiáltó jelszerű templomtornyaival. a zöld sok-sok árnyalatával, a beköszöntő ősz aranyos színeivel.

A mintegy negyven perces hajóút végén a nyári vendégszűcs után szinte elnéptelenedő Siófokon kötöttünk ki. A fűszezomban elfáradt árusok már valahol fáradalmaikat pihenhették ki, űres sétányon közelítettük meg a Kálmán Imre szűlőházát, mint emlékműzeumot, amelynek meglátogatása főleg az operett kedvelői számára volt élmény.

Várossal ismerkedő sétánk állomásai voltak a 2006-ban átépített, felújított Jókai park, a Petőfi sétány, a Makovecz Imre által organikus stűlusban tervezett evangélikus templom. A fűtérén álló, Siófok szimbólumának számító Víztoronyból, melynek tetején körben forgó kávézó működik, ráláthattunk nemcsak a városra, de a távoli tájra is...

Kellemes közösen eltöltött ebéd, kávézás, fagyizás után kényelmes sétaúton nézelődtűnk Siófokon, majd autóbusszal utaztunk haza.

TÁJÉKOZTATÓ EGYÉB PROGRAMJAINKRÓL

Három éve az iskola ballagási ünnepségén „Közösségért” díjat adunk át annak a végzős diáknak, aki jó tanulmányi eredmény mellett a tantestület véleménye alapján az iskolaközösség építésében a legeredményesebbnek bizonyult. Ebben az évben a díjat Kedves Máté Örs 12.D osztályos tanuló vehette át az ÖBK elnökétől.

Hagyományná vált az elmúlt években az is, hogy október 23-án a Melocco-szobornál, amit Brusznayai-emlékműként is számon tartanak a városban, koszorúzunk, hiszen dr. Brusznayai Árpád iskolájának öregdiákjai vagyunk.

Gyakorlattá vált az is, hogy egyesületünk az életében valamilyen szempontból fontos szerepet játszó öregdiák társunk kerek születésnapjának megünnepléséhez csatlakozzunk. Az elmúlt évben Albrecht Sándor alsóörsi, önkormányzat által szervezett nyilvános születésnap megemlékezésén vettünk részt.

Ebben az esztendőben Gubicza Ferenc 80. születésnapjáról megemlékezendő kiadványban jelent meg az egyesület elnökének köszöntője, amit az alábbiakban adunk közre.

Gubicza Feri 80 éves!

1957. május első szombatján ballagásra hívta az öreg kolomp a Veszprémi Lovassy László Gimnázium 1953-ban induló, akkor utolsó éves növendékeit. Az 1956-os forradalom nyomait viselő épület ünneplőruhába öltözött: a folyosókon, a tantermekben, a portál körül orgona ilatozott, virágzó hársfák vigyázták a ballagókat izgatottan váró családokkal, rokonokkal, barátokkal megtelt szűk udvar rendjét.

A kolomp hívó szavára egymás után tűntek fel osztályfőnökük vezetésével a ballagó osztályok, a IV.D-ben egy magas, csinos fiatalember, Gubicza Ferenc.

2017 májusában, hatvan évvel később az egykori fiatalember szervezése nyomán tizenhárom idős úr tisztelgett Hungler tanár úr emléke előtt a Szent György kápolnában, hajtott fejet szomorúan a pusztuló iskolaépület előtt, majd vette át az Öregdiák Baráti Kör ajándékát, a gyémánt

matura lapot. Szeretettel, hűséggel emlékeztek a felnevelő közösségre, az iskolára, egykori tanáraikra.

Szeretet, hűség, segíteni akarás. tengernyi jó szándék vezette a lovassy öregdiákat, amikor befolyásos emberként 1986-ban az intézmény 275. fennállását megünnepelni készülők közé állt növelve az esélyét annak, hogy a helyi hatalom engedélyezi a piarista múltra való emlékezést.

A Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre alapító tagját tiszteljük Benne, aki az elmúlt bő harminc évben minden alkalmat megragadott, hogy tehetsége, lehetőségei, társadalmi pozíciója révén segítségére legyen baráti körünknek.

Ha kellett, rendezvényt szervezett, ha kellett, volán mögé ült, hogy idősebb öregdiák társaink is részesei lehessenek egy-egy rendezvénynek, kirándulásnak. Ha kellett, pénztárcájába nyúlt. Ha szükség volt rá, szeretetlakomáink jó hangulatához finom borokkal járult hozzá.

Ma is aktív és megbecsült tagja Öregdiák Baráti Körünknek. Legutóbbi, budapesti kirándulásunkon gyönyörű Parlamentünkbe látogatva örülhettünk jelenlétének.

Kedves Feri, szeretett jó Barátunk!

Isten éltesen sokáig, tevékeny és szép éveket kívánunk Családod körében!

Maradj még sokáig közöttünk, hogy együtt őrizhessünk hűségesen középiskolás éveink közösségi élményeit, és szurkolhassunk a maiaknak, a fiataloknak hasonlóan gazdag és szép életért!

Hálával, szeretettel:

Imre Frigyesné Pálkás Vera
(az Öregdiák Baráti Kör elnöke, 1965-ben végzett öregdiák)

Érettségi találkozók

HATVAN ÉVRŐL – RENDHAGYÓAN

Tavaszi volt akkor is, virágpompában tündöklő gyönyörű május, amikor 1959-ben mi harmincan, a Lovassy IV.A osztályának végzős diákjai búcsút intettünk az alma maternek.

60 év telt el az óta, „az idő hogy lejár”, nem változtatva szokásain, ugyanúgy „megragodva búval és örömmel”, miként hajdan, a költő idejében. Ám ha egy - egy olyan ünnepélyes alkalommal összejönnek az egykori játszótársak, mint amilyen egy érettségi találkozó, feledésbe merül az élet megannyi nehézsége, hamvas szépségével visszatér maga az ifjúság.

A tovatűnt hat évtized alatt szerencsére gyakran volt alkalmunk megtapasztalni ezt az érzést, hiszen ötvétenként rendszeresen találkoztunk. A viszontlátás igénye mindenkor ott munkált mindenkiben, de ez önmagában kevés lett volna ahhoz, hogy ezeken az összejöveteleken csak az ne legyen jelen, akinek erre nagyon komoly indoka van, és természetesen azok – napjainkban immár sajnos tízen – akik onnan fentről, egy másik dimenzióból vigyázzák lépteinket, miközben mi kegyelettel őrizzük emléküket.

Az érettségi találkozók megszervezéséhez, profi módon való lebonyolításához, semmihez sem hasonlítható hangulatának megteremtéséhez kellett egy Páhné Kürthy Zsuzsanna, aki tíz alkalommal látta el magas szinten feladatát, csakúgy, mint Kóbor István, aki átvette tőle a stafétabotot. Köszönet érte mindkettőjüknek. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy ahogy múlnak a „gyermekévek”, valahol legbelül ott motoszkál az emberben a gondolat, hogy öt év hosszú idő, jó volna gyakrabban összejönni, mert oly sok mondandónk van még egymás számára, vagy csak egyszerűen azért, mert jó együtt lenni. Így hát egyre több évfolyam rendez „köztes”, évenkénti találkozókat. Újabban a mi osztályunk sem kivétel ez alól, bár a fiúk (tízen voltak, amikor érettségnyilvánítottunk) az első pillanattól kezdve megtették ezt. Egyikük egyszer úgy fogalmazott, hogy bár az egyetemen, a munkahelyen is alakultak ki kapcsolatok, azok tartalma és minősége egészen más, az életre szóló barátságok ezekben az években kötődnek. Ami pedig a lányokat illeti: Kürthy Zsuzsanna elmesélte, hogy megnézte azt a csoportképet, amely második korunkban, tehát hét évesen készült, és összehasonlította azt az érettségi tablóval, ahol tizenegy ismerős arcra bukkant. Hét évtizede együtt! – ez beszél önmagáért. Van mire emlékezni!

Az első alkalmak különösen izgalmasak voltak: felsőfokú tanulmányokról, pályakezdekről, párválasztásról, családalapításról szóltak a beszámolók, majd az évek függvényében ezek további alakulásáról adtak számot. Kezdetben szembetűnő volt a megjelenésben mutatkozó változás, később kevésbé látványos módon követték nyomon, hogyan válik a serdülő fiatal komoly felnőtté. A tízéves találkozó különösen jól sikerült: délelőtti osztályfőnöki óra még a régi iskolában, délután „gyermekbemutató” a sétányon, este vacsora a háztársakkal kiegészülve. Már az első pillanatban kialakult az a rituálé, amely napjainkig érvényes, igazodva az aktuális változásokhoz. Ezúttal is ennek szellemében ünnepeltünk, háztársakkal, beleértve az elhunyt osztálytársak hozzátartozóit is.

Az események sora az iskola emlékfalánál kezdődött. Miután Kóbor István köszöntötte jelenlévőket, majd dr. Hajda Anna elszavalta Ady: Üzenet egykori iskolámba című versét, néma főhajtással, gyertyagyújtással és a kegyelet virágaival tisztelegtünk volt osztályfőnökünk, az irodalomkutató Harmath István, a mártíromságot elszenvedett Brusznai Árpád, a bennünket a művészet szépségeinek felismerésére nevelő Horváth Géza és az osztály egy részét angolra oktató Mihályi Károly emléke előtt. Természetesen hálatelt szívvel gondoltunk valamennyi tanárunkra, azokra is, akiknek nincs emléktáblája a panteonban, hiszen a tudás fegyverével vértettek fel bennünket, amiért köszönet jár.

Ezt követően az egyik terembe vonultunk, ahol levelek felolvasására került sor, köztük Dr. Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka soraira, aki hivatalos elfoglaltsága miatt nem lehetett jelen.

A találkozó további részében Imre Frigyesné látogatott meg bennünket. Jövetelének célja az volt, hogy tolmácsolja a Lovassy László Gimnázium és az Iskola Öregdiákjainak Baráti Köre köszöntését. Nem jött üres kézzel: GYÉMÁNT MATURA emléklapot nyújtott át mindegyikünknek, megköszönve hűségünket ahhoz a szellemiséghez, amelyben egykori tanáraink alkottak, egyben „az Alma Mater összetartó érzésével kívánva békét és jó egészséget ad multos annos!”

Mielőtt elhagytuk az iskolát, még arra is volt mód, hogy néhány mondat erejéig életünk alakulásáról, napjaink történeσεiről is szóljunk. Színesek voltak ezek a beszámolók is, de már inkább az unokákról szóltak.

Rendhagyó beszámolót ígértem. Közölhettem volna én is statisztikát arról, hogy rendkívül jó képességű osztályunk tagjai közül kik vitték nagyon sokra, írhattam volna arról, hogy alig akadnak néhányan, akik nem szereztek diplomát – sokan többet is –, hogy maradandót alkottak megannyi vonatkozásban. Összességében úgy fogalmaznék, hogy orvosként, mérnökként, tanárként, jogászként, képzőművészként, országos intézmény megyei igazgatójaként, műfordítóként, íróként (a felsorolás közel sem teljes), de ugyanúgy a mindennapok nélkülözhetetlen szereplőjeként is hivatástudattal, lelkiismeretesen mindenki helyt állt ott, ahová a nagybetűs Élet állította. Ez nagyon fontos! Úgy gondolom azonban, hogy még ennél is nagyobb érték az, ha valaki ember tud maradni minden körülményben. A IV.A történetében erre is sok példa van. A 60 éves érettségi találkozó programja a Betekints étteremben folytatódott, az ebédet követően beszélgetés követte. Aki tehetett még egy sétát is beiktatott, régi időkre emlékezve nosztalgizált a Séd csodaszép völgyében. Az pedig nem kérdés, hogy jövőre ismét találkozunk!

Horváth Piroska

/1959 - IV.A/

Tabló 2019

Bán Magdolna, Bérczi Mária (Albert Gusztávné), Csabafi Mária dr., Danielisz Adrienne (Temesváriné D. A.), Dékány Mária (dr. Reisinger Frigyesné), Fekete Gyula dr., Gaál Tamás,

Hajda Anna dr., Halmai Anna dr. (Hódossy Gáborné), Horváth Piroska (Kovács Lászlóné),
Horváth Viktória (Kurucz Zoltánné), Huszár Pál dr., Jánosik Irén (Korga Györgyné),
Karlovits Ilona (Buchwaldné),

Knolmayer Johanna dr., Kóbor István, Kovács Gyula dr., Kürthy Zsuzsanna (Páhyné K. Zs.),
Maier Ferenc dr., Nyíró Emília (Horváth Lajosné), Vajda Sarolta (Saly Györgyné).

/a képek sorrendjében/

A Lovassy László Gimnázium 1994-ben végzett IV.B osztálya 2019. október 5-én tartotta 25 éves érettségi találkozóját.

Szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen többségünk a mai informatikai lehetőségeket kihasználva online beszélgető csoportban tartja a kapcsolatot, így sokak életének alakulásáról, legfontosabb mérföldköveiről rendszeresen értesülhetünk. Jellemző az is, hogy az öt éves találkozók között kisebb összejöveteleket is tudunk szervezni, hogy olyan volt osztálytársakkal is találkozzunk, akik a jubileumi alkalmakkor nem tudtak jelen lenni. Talán mi magunk sem gondoltuk a gimnáziumi éveink alatt, hogy ilyen összetartó csapat leszünk egyszer.

Október 5-én osztályfőnöki órával kezdtünk egykori osztálytermünkben. A 30 fős létszámából 18-an tudtak eljönni. Osztályfőnökünk vezényletével beszéltük meg közösen az elmúlt évek legfontosabb eseményeit életünkben, és szeretettel emlékeztünk meg volt tanárainkról, valamint azokról az osztálytársakról, akik nem voltak jelen. Vera néni régi fényképekkel is készült, így a rövidebb-hosszabb beszámolókat egy kis nosztalgia követte. A továbbiakban Vera néni, aki a lovassys Öregdiák Baráti Kör elnöke, bemutatta egyesületük működését, és átnyújtotta a jelenlévőknek az Ezüst Matura emléklapot a 25 éves évforduló alkalmából.

A találkozót egy finom vacsorával, kötetlen beszélgetéssel zártuk belvárosi „törzshelyünkön”. Már ott mindenki egyetértett abban, hogy most sem várunk öt évet arra, hogy egymással koccinthassunk.

A találkozó szervezéséért köszönet örökös összetrombitálónknak, Rózsai Rezsőnek.

Milus Bernadett
IV.B/1994 öregdiák

1994 - IV.B

Halottainktól búcsúzunk

Búcsúzunk Féja Endre tanár úrtól

Az elmúlt évi Tájékoztatóban beszámoltunk az 1958-ban érettségizett IV.B fiúosztály 60 éves érettségi találkozójáról. A vidám hangulatú banketten átvettük az Egyesület képviselőjétől a gyémántmatúra emléklapokat. Az eseményen együtt emlékeztünk vissza régmúlt ifjúságunk szép napjaira szeretett osztályfőnökünkkel és tanárunkkal, Féja Endrével, aki az elmúlt több mint fél évszázad alatt különleges jó viszonyt tartott fenn velünk.

Féja tanár úr a bölcsészkar elvégzése után, 1953-ban, Veszprémben kezdte el tanári pályafutását a Lovassy Gimnáziumban. Első osztályfőnöki megbízatásaként mentora és egyben magyar irodalom tanára lett a mi nehezen kezelhető, 24 fős fiú „bandériumunknak”. Visszaemlékezése szerint veszprémi bemutatkozása a tanárrá és férfitvá válás időszaka volt számára, mi pedig fiatal kora ellenére személyiségformáló, remek humorú, kivételesen felkészült irodalomtanárt tiszteltünk benne.

Személyes körülményeinek váratlan alakulása következtében 1957-ben elhagyta Veszprémet, és visszaköltözött a fővárosba egy évvel érettségink előtt. Pályafutását tanárként és iskolaigazgatóként Budapesten folytatta, és magas életkorban, a Piarista Gimnáziumban fejezte be. Kapcsolata a IV.B osztállyal, velünk változatlanul megmaradt, barátsággá nemesedett. Egymáshoz „öregedtünk”. Az érettségi találkozók mellett a veszprémi öregdiákok rendszeres fővárosi összejövelete is színhelye lett személyes találkozóinknak.

A tanári hivatás mellett irodalomtörténészként is jelentős feladatot vállalt magára édesapja, Féja Géza – író, irodalomtörténész és szociológus – életművének ápolásával, művei kiadásával, szerkesztésével.

Ez év elején ért el hozzánk a szomorú hír: Féja tanár úr 86 éves korában örökre eltávozott körünkből. Temetése március 9-én volt az Óbudai temetőben a volt tanítványok, pályatársak és barátok nagy részvéte mellett. A ravatalt elborították a kegyelet koszorúi, köztük Egyesületünké is.

Ez évi veszprémi érettségi találkozóink a róla való megemlékezés jegyében telt el.

Emlékét szívünkbe zártunk, megőrizzük.

Horeczky Károly /1958 - IV.B/

KGZ, azaz komoly, gazdag, zavartalan

„Kései búcsú Kovács Gábor Zoltántól /magyar nyelv és irodalom, valamint franciatanár/
Bő egy éve már a Tanár Úr halálának, és csak halványan dereng, mit is mondhattam sírjánál. Az első osztálya voltunk, annyira, hogy az első osztálykirándulást egykori hazájába, Hódmezővásárhelyre szervezte meg. Pedig nem volt nagy szervező, a buszokkal, jegyekkel seose stimmel valami –, de ezzel ki is merült a hibalista, ami nagy dolog ám! Mert mi megkaptuk vele az identitásunkat is. Fatális szerencse, hogy francia-magyar szakosként akkor került a Lovassyba, amikor a hetvenes évek eleji utolsó babyboom jóvoltából már 6 első osztályt kell indítani (1984-et írunk), és így nem csak, hogy a korábban seose látott „F” betű díszleg a teremajtón, de pont’ a francia, mint második nyelv elindítása is ekkorra esik. Még én is büszke voltam-vagyok rá, pedig az osztálybontás miatt csak a felünk lett franciás, én pont nem. És kaptunk egy csodabogár osztályfőnököt, aki bár harmincas éveinek közepén járt, már akkor a professzorosodás minden jegyét magán viselte.

Szenvedélyesen szerette az irodalmat. A felső, hosszan nyújtózó ablakból mindig láttuk, ahogy nagyszünetben sajátos, kissé talán látens csípőficamos mozgásával siet a könyvesboltba, mintha mágnes vonzaná, és visszafele megrakodva jó. Szerintünk minden pénzét ott verte el. Az osztályba lépve szintén könyvtorony volt nála, mintha mindent meg akarna velünk osztani, de persze, nem lehet, van tanterv, meg feleltetni is kell, és a sok macera elvonja a figyelmet a lényegtől. Amit nagyon akart velünk tudatni, azt maga olvasta fel, színészi artikuláció híján, de rettenetesen lelkesen, a teremben fel s alá járkálva, a könyvet egyetlen hatalmas tenyerébe fogva, jobb kezével végig átélten gesztikulálva. És így is átjött a mű, nem kellett ahhoz Latinovitsnak lenni, átfűtötte rajtunk. A kortárs irodalom értő szerelmese lehetett, és akkor még a XX. század volt a kortársunk.

Hogy Capote-t és Csáthot olvassunk, trükkkel érte el: a vakáció előtt arra kérte az osztályát, hogy csak erős idegzetűek vegyék kézbe a Hidegvérrel vagy az Anyagyilkosság című opuszkait. Napokkal később mind otthon borzongott, akinek volt antennája KGZ-hez.

Egy pedagógus életműve rejtettebben él tovább, mint az építészé vagy a zenészé, a költőé. Azokat is szívébe rejti valaki, de maga az alkotás megfogható, körbecsodálható. A KGZ-típusú tanárember, aki szent révületével eléli fogékony diákjainak, milyen is valamit ismerni és érteni, „csak” a szívébe plántálja magát – mégis, mennyivel többet ér el vele: titkos, csodálatos tudás-vírust ad, amely talán terjedni fog. Rajta biztosan nem múltott, s aki esetleg e szükségképpen fogyatékos sorok nyomán befele fordult, életidegen személynek gondolja őt, tévedne. Ha levette nem túl előnyös szemüvegét, a vihogó, az egészsből érteni mit sem akaró lányok állapították meg: gyönyörű szeme van.

Azzal nézett miránk, és azt zárta le örökre fájó korai, hirtelen halála. Nekünk pedig ideje továbbadni, amit ránk bízott.

Kovács /ma Ókovács/ Szilveszter

László Lilla – angol tanár

„Ott voltunk a Vámosi úti temetőben elköszönni tőled! Mert sokan szerettünk! Nem csak a tanárt, aki megtanítottál bennünket angolul beszélni. Sokkal inkább az embert, de főleg a pedagógust. Sokan nem is tudják, nem is értik, hogy milyen nagy a különbség a kettő között. Lehet valaki kiváló tanár, de nem jó pedagógus. És ez fordítva is igaz.

De Te, Szeretve Tisztelt Osztályfőnökünk – így szólítottunk néha, amikor a bocsánatod kértük a dohányzás, a kártyázás, vagy a tanári asztalon való pingpongozásért – mind a kettő voltál! Jó tanár és pedagógus is. A szigorú, a számon kérő, a hivatástudat elkötelezettje. Ugyanakkor a kitartó védelmezőnk is egy nekünk új világban.

Az első általad vezetett közösség voltunk Neked. És mi is így voltunk Veled, a Lovassy gimnázium I/B diákjaiként. Negyvenkét külön karakter, akarat sokfelől érkező, különböző tudás szinttel felvértezve. Ki nagyobb, mások kevesebb tehetséggel génjeikben, a sokat tanulni nem akarókkal kiegészülve. Neked ebből az ezerszínű világból sikerült viszonylagos egységet, osztály közösséget teremteni, ami sohasem könnyű. Főleg kezdőként nem az. Megküzdöttünk egymással az első találkozástól az utolsó összejöveteelig a négy év alatt. Istenem, 43 éve volt, amikor az osztályunkat elvitted a ballagásig, majd az érettségig. Nem engedted senkit lemaradni, aki egy kicsit is tett azért, hogy együtt maradhassunk.

Ez volt az egyik legnagyobb erősséged, hogy küzdöttél, szerettél, segítettél bennünket bukdácsolásaink közben. Ha kellett, harcoltál is értünk Ezért is volt kölcsönös az érzés.

Drága, Lilla! Éppen ezért kísértünk sokan utolsó utadon a volt tanítványaid közül. Nem csak a mi osztályunkból. Ha találkozol Velegi Pistával, Bezzeg Jancsival, Schall Mikivel, a mi osztálytársainkkal, öleld meg őket helyettünk is!

A múltó idó sajnos, téged is utolért. Távozásoddal szomorúvá tettél bennünket, sír, sajog a lelkünk, de nem felejtünk el, amíg élünk. Ég veled, Drága Lilla!”

Donáth Tamás

Jelinkó Mária

Idős korban természetesnek kellene vennünk, hogy lassan, sorban elköszönünk a földi élettől? Kellene, de ez nagyon nehéz. Ismét búcsúzunk egy 1957-ben érettségizett lovassys diáktól, 4.B-s osztálytársunktól JELINKÓ MÁRIA PIROSKÁTÓL.

Ő a Mária /Ria/ nevet szerette, mégis „Pipi” volt mindnyájunk számára a gimis évektől kezdve. Egy szerény, csendes lány az osztályban, aki soha nem hívta fel magára a figyelmet. Érettségi után korai családalapítás, két gyermek nevelése, egy hivatalban végigdolgozott élet. Ennyit tudtunk Róla. „Csak” ennyi lett volna? Nem! Nyugdíjas korában, férje halála után teljes odaadással vállalt szerepet volt iskolai közösségében. Szerény alázattal szolgált, segített, szervezett minden osztály ügyben.

Tagja volt a négy tagból álló „munkacsoportnak”, mely tervezte, igazgatta az egyre fogyatkozó osztály életét, programjait.

Mi négyen évek óta, minden decemberben találkoztunk „előkarácsony” címén. Utoljára NÁLA voltunk.

Emlékeztünk, ajándékoztunk, együtt örültünk kis és nagy dolgoknak, büszkélkedtünk unokáinkkal, segíteni próbáltunk bajokban.

Ezen a 2017-es karácsonyon megköszöntük egymásnak az együtt töltött időket, diákkorunk szép napjait.

Ezt most is meg tesszük! Nyugodj békében Pipi!

Szomorú szívvel az osztálytársak nevében:

Jutka, Manyi, Gyöngyi

Galambos János nekrológ

Galambos János 1940-ben született Zircen, ott végezte el az általános iskolát. A veszprémi Lovassy László Gimnáziumban érettségizett 1958-ban. Matematika tanárai – Gyüre Attila, majd Knoll János – az általános iskolai alapokra építve sikeres versenyekre készítették fel. Az ELTE-TTK-n először matematika-fizika szakos tanári, majd elméleti matematikus diplomát szerzett. 1963-ban doktorált az egyetem kari engedélyével.

Két évet az ELTE Valószínűség Számítási Tanszékén dolgozott, majd Ghánában, Nigériában egyetemi oktató. 1973-tól a philadelphiai Temple University egyetemi tanára. A hetvenes években a világ minden részén oktatott vendégprofesszorként, hosszabban Angliában. Nyugat-Németországban és Ausztriában, de Argentína, Kanada, Lengyelország, Szovjetunió, Spanyolország, Portugália, Japán, Kína is vendégként tisztelte meg.

Tudományterülete a valószínűség-számítás, a matematikai statisztika és a számelmélet volt. Nyolc könyve és számos dolgozata jelent meg a világ minden részén.

Az 1980-as évektől szoros kapcsolatot tartott fenn a MTA-val és az ELTÉ-vel.

1994-ben az MTA tagjává választották akadémiai doktori disszertációjának megvédése nyomán. Ekkor már témájában a világ egyik legelismertebb tudósa.

Székfoglaló előadásában is – és sok más alkalommal – szeretettel emlékezett meg tanáraitól. Knoll Jánossal, aki legtehetségesebb tanítványaként emlegette, baráti viszonyt ápol. Szívesen gondolt vissza egyetemi éveire, ahol Takács Józseffel, a későbbi lovassys tanárral, majd igazgatóval évfolyam - és szobatársak voltak.

70. születésnapján az ELTE TTK egy emlékkönyvet adott ki „Annales” címmel, melyben világ azon vezető matematikusai szerepelnek, akik matematika dolgozatukat neki dedikálták. A kiadvány a Lovassy László Gimnázium könyvtárában elérhető.

Számos hazai és nemzetközi elismerés, kitüntetés birtokosa, mint pl. az USA Kiváló Pedagógusa, a német Humboldt Alapítvány díja, akadémiai tagságok...

Az 1988-as lovassys osztálytalálkozón találkozhattak vele utoljára osztálytársai.

Solymosi Ferenc nekrológia

1947. január 10-én született Veszprémben hétgyermekes családban. Korán kezdett zenét tanulni, hamar rátalált az orgonára. A Lovassy László Gimnáziumban megszerzett érettségét követően egy daragit a próbálkozások időszakát élte. Pszichológia és orgona szakra is jelentkezett, de nem járt sikerrel. Helyette elvégezte a budapesti konzervatóriumot, illetve kitanult hangszerkészítő, orgonakészítő szakmunkásnak is, majd behívták katonának. Két év várpalotai sorkatonai szolgálat után felvették a Zeneakadémia orgona tanszakára, ahol 5 év helyett 4 év alatt szerzett diplomát. Ezt követően tanulmányokat folytatott a weimari Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, majd több külföldi mesterkurzuson is részt vett.

Tanulmányai végeztével zongoratanárként talált állást, először Balassagyarmaton, majd Budapesten. Az oktatás mellett több budapesti templomban orgonált vasárnaponként, a Tabánban, Törökőrön, Albertfalván, Zugligetben és Rómaifürdön, sőt egy évig a Dohány utcai Zsinagógában is kántorkodott.

Közben írt is: elkészítette a hangszerész képzésben nagyon hiányzó cimbalom- és orgonakészítési tankönyveket, de publikálta a Zeneakadémia orgona tanszakának történetét is. A Katolikus Lexikon számos szócikkének volt a szerzője. 1985-89-ig az MTA ösztöndíjával, három társával együtt felmérte a teljes magyarországi orgonaállományt. Csaknem százezer kilométert vezetett, hogy az ország legtávolabbi zugaiba, a legapróbb településekre is eljusson. E hatalmas munka eredményeképpen 1990-ben összeállította Magyarország orgonajegyzékét, amit 2005-ben a Magyarország orgonái című reprezentatív képes album követte.

1991-től kezdve folyamatosan tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Hangszerkészítő Szakközépiskolájában. Több orgona készült el tervei alapján, közülük a legismertebb a Budapest zugligeti templom hangszere. 1997-től a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola orgonatanára lett. Tanítványai számára orgonás könyveket állított össze. Zenepedagógiájában az örömteli, alkotó, megértéssel párosuló, játékos zenetanítás híve volt. Az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán munkásságáért „Apor Vilmos-emlékérmet” kapott 2002-ben és 2004-ben.

Orgonaművészként rendszeresen koncertezett Magyarországon, de fellépett több európai országban és az Amerikai Egyesület Államokban is. Tagja volt a Magyar Egyházzenei Társaságnak és a Német Orgonabarátok Társaságának. Nyugdíjba vonulása után sem maradt tétlen. Utolsó éveiben az Országh orgonaépítő dinasztiának a Kárpát-medencében fellelhető orgonáiról készített részletes ismertetést, amelyet szerzőtársa fáradhatatlan segítségének köszönhetően pár hónappal a halála előtt sikerült megjelentetni.

Bár nem alapított családot, sohasem volt magányos. Hozzátartozói mellett számtalan barátja, ismerőse, tanítványa kedvelte és szerette. Mindenkinek szívesen segített. Rendszeresen hazalátogatott szüleihez, testvéreihez. Veszprémben, gondozgatta idős édesanyja kertjét és mosolyt vitt a családi házba. Nagy örömmel, bizalommal és kiapadhatatlan humorral szemlélte az életet. Mindig nyitott volt az újra, az ismeretlenre, a jövőre. Szinte gyermeki hittel, olykor naivitással vágott bele különféle kalandokba, vállalkozásokba, amelyek néha tévútnak bizonyultak kanyargós életútján. Mégis mindig vidámnak, mókázónak, optimistának

láttuk. Jó kedélyét, pozitív életszemléletét hosszú, fokozatosan súlyosbodó betegsége alatt is mindvégig megőrizte. Életének 73. évében, 2019. május 18-án, a várpalotai Szent Donát Kórházban hunyt el. Isten kegyelméből utolsó perceiben két testvére és másod unokaöccse is mellette lehetett.

Kedves Feri, nyugodj békében, Isten Veled!

Búcsúzik a Solymosi család

